

STATEN VAN SINT MAARTEN			
Ingek.	08 JUN 2015		
Volgnr.	15/011 /14-15		
Par.	1	1	

**Landsverordening van de
tot wijziging van de Landsverordening
beperking tabaksgebruik**

Aanbieding

Gebruikmakende van het recht van de Staten, zoals vastgelegd in artikel 85 van de Staatsregeling van Sint Maarten, biedt ondergetekende hierbij Uw College ter goedkeuring aan een ontwerplandsverordening tot wijziging van de Landsverordening beperking tabaksgebruik.

Philipsburg, 8 juni 2015

De indiener,

V.H.C. de Weever

**Landsverordening van de
tot wijziging van de Landsverordening
beperking tabaksgebruik**

Ontwerp

IN NAAM VAN DE KONING!

De Gouverneur van Sint Maarten,

In overweging genomen hebbende:

dat het in het belang van de volksgezondheid wenselijk is de Landsverordening beperking tabaksgebruik uit te breiden met het verbod om in publiek toegankelijke ruimten, werkruimten en in het openbaar vervoer tabaksproducten te gebruiken;

dat teneinde de handhaving van de regels opgenomen in de Landsverordening beperking tabaksgebruik te garanderen, wenselijk is een boetebepaling in deze landsverordening op te nemen;

Heeft de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel I

De Landsverordening beperking tabaksgebruik wordt gewijzigd als volgt:

A. Artikel 1 wordt gewijzigd als volgt:

1. Onderdelen c en de komen te luiden:
 - c. publiek toegankelijke ruimte: elke ruimte waar het algemeen publiek, of delen daarvan, doorgaans toegang tot heeft, al dan niet tegen betaling, ongeacht of het betreft een ruimte van publieke of private eigendom;
 - d. ruimte: elk gebied, kamer of pand bedekt met een dak of soortgelijke structuur of welke is afgesloten door middel van een of meer muren of zijwanden ongeacht het type materiaal dat gebruikt is voor de dak structuur, muren of zijwanden en ongeacht of de structuur permanent is of tijdelijk;
2. Na onderdeel d worden een aantal onderdelen toegevoegd, luidende:
 - e. muur: elke structuur of onderdeel, hetzij vast of mobiel, dat een luchtstroming tegenhoudt of aanzienlijk belemmert;

- f. werkruimte: elke ruimte gebruikt door een persoon of personen tijdens werkdienst hetzij zelfwerkzaam of anderzijds, ongeacht of daar betaling, financieel of anderzijds, voor wordt ontvangen;
- g. openbaar vervoer: voer- en vaartuigen voor het verzorgen van publieke diensten of elk ander voer- of vaartuig voor het transporteren van personen tegen betaling of anderszins;
- h. de minister: Minister van Volksgezondheid, Sociale Ontwikkeling en Arbeid.

B. Artikel 2 komt te luiden:

Artikel 2

1. Het is een ieder verboden tabaksproducten te gebruiken in publiek toegankelijke ruimten, werkruimten en in het openbaar vervoer. Dit verbod is eveneens van toepassing op terreinen behorende bij faciliteiten als bedoeld in het tweede lid, onderdelen d en h.
2. Het rookverbod, bedoeld in het eerste lid, is in ieder geval van toepassing op de volgende publiek toegankelijke ruimten, werkruimten en het openbaar vervoer:
 - a. openbare en particuliere werkruimten, kantoren en kantoorgebouwen;
 - b. overheidsterreinen, waaronder alle overheidsgebouwen en kantoren die gebruikt worden voor het uitvoeren van werkzaamheden of activiteiten, direct of indirect, in verband met het functioneren van de overheid;
 - c. cafés, discotheken, cafetaria, clubs, kroegen, bars, lounges en restaurant en alle overige ruimten die deel uitmaken of functioneren in samenhang of verband met de faciliteit;
 - d. gebouwen en ruimten van onderwijsinstelling van alle niveaus en kinderopvanginstellingen;
 - e. bejaardentehuizen en dagverblijven en gezinsvervangende tehuizen voor gehandicapten en alle overige ruimten die deel uitmaken van of functioneren in samenhang of verband met de hiervoor bedoelde faciliteiten;
 - f. bedrijfsterreinen, waaronder alle openbare en particuliere faciliteiten die gebruikt worden voor enig type industriële- of commerciële activiteit of dienstverlening;
 - g. fabrieken, opslagruimten en magazijnen;
 - h. Gezondheidsinstellingen, gezondheidszorg faciliteiten, klinieken, verpleeghuizen en ziekenhuizen;
 - i. hotels, motels, pensions, en alle overige accommodatiefaciliteiten;
 - j. openbare transportterminals, waaronder luchthavens;
 - k. vliegtuigen, helikopters, bussen, taxi's, boten en alle overige middelen voor openbaar vervoer;
 - l. kleinhandelsvestigingen waaronder winkels, markten, en shopping malls;
 - m. openbaar beheerde ruimten verhuurd voor evenementen;
 - n. bioscopen, theaters, casino's en alle overige plaatsen die gebruikt worden voor overdekte openbare vermakelijkheden;
 - o. musea, bibliotheken, buurtcentra en recreatieruimten en zaken;

- p. sport-, educatieve- en recreatieruimten.
3. Bij landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, kunnen andere ruimten worden aangewezen als publiek toegankelijke ruimte, werkruimte en openbaar vervoer.

C. Artikel 3 komt te luiden:

Artikel 3

1. Degene die de feitelijke leiding of beleidsbepalende verantwoordelijkheden heeft, op welk niveau dan ook, over het beheer van een publiek toegankelijke ruimten treft zodanige maatregelen dat deze ruimten rookvrij zijn.
2. Werkgevers zijn verplicht zodanige maatregelen te treffen dat werknemers hun werkzaamheden kunnen verrichten in een rookvrije werkruimte.
3. Eigenaren en exploitanten van middelen voor openbaar vervoer zijn verplicht zodanige maatregelen te treffen dat middelen voor openbaar vervoer rookvrij zijn.
4. Tot de maatregelen bedoeld in de eerste tot en met derde lid, behoren in ieder geval:
 - a. het zorg dragen dat het rookverbod, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van deze landsverordening wordt nageleefd;
 - b. het plaatsen van aanduidingen met betrekking tot het rookverbod in ruimten waar het rookverbod van toepassing is, op een zodanige plaats waar de aanduiding zichtbaar is voor het publiek;
 - c. het zorg dragen dat er geen asbakken aanwezig zijn.

D. Na artikel 3 worden de volgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 3a

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.
2. De krachtens het eerste lid aangewezen personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is bevoegd:
 - a. alle inlichtingen te vragen;
 - b. alle plaatsen, met uitzondering van woningen, zonder de uitdrukkelijke toestemming van bewoner, te betreden, vergezeld van de door hen aangewezen personen;
3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, verschaft met behulp van de sterke arm.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen.

5. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen personen alle medewerking te verlenen die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Artikel 3b

Bij de uitvoering van hun taak dragen de krachtens artikel 3a, eerste lid, aangewezen personen een legitimatiebewijs bij zich, die door de minister wordt verstrekt. Zij tonen hun legitimatiebewijs desgevraagd aanstonds. Het legitimatiebewijs bevat een foto van de krachtens artikel 3a, eerste lid, aangewezen personen en vermeldt in ieder geval diens naam en hoedanigheid.

Artikel 3c

1. De minister kan bij overtreding van de artikelen 2, eerste lid, en 3, eerste lid tot en met derde lid, een bestuurlijke boete opleggen van maximaal NAF 5.000,-.
2. De hoogte van de bestuurlijke boete wordt als volgt vastgesteld:
 - a. Het bedrag van de bestuurlijke boete bedraagt NAF 500,-;
 - b. Het bedrag van de bestuurlijke boete wordt verhoogd tot NAF 1.000,- indien degene aan wie de overtreding kan worden toegerekend voor een soortgelijke overtreding eerder is beboet en nog geen twee jaar zijn verlopen sinds die eerder bestuurlijke boete onherroepelijk is geworden;
 - c. Het bedrag van de bestuurlijke boete wordt verhoogd tot NAF 5.000,- wanneer binnen drie jaar na het onherroepelijk zijn van de bestuurlijke boete op de eerste overtreding dezelfde overtreding voor de derde keer wordt begaan;
3. De boete wordt bij een voor bezwaar vatbare beschikking opgelegd.
4. De boete wordt niet opgelegd indien de overtreder inmiddels is overleden. Een opgelegde boete vervalt indien de overtreder overlijdt, voor zover het nog niet was voldaan.

Artikel IV

Het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen van de 23st mei 1996 ter uitvoering van artikel 2, tweede lid, en artikel 3 van de landsverordening beperking tabaksgebruik (P.B. 1996, no. 55) wordt ingetrokken.

Artikel V

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de eerste dag van de zesde kalendermaand na de datum van bekendmaking.

Gegeven te Philipsburg,

De Minister van Volksgezondheid,
Sociale Ontwikkeling en Arbeid

Uitgegeven de

De Minister van Algemene Zaken

**Landsverordening van de
tot wijziging van de Landsverordening
beperking tabaksgebruik**

Memorie van toelichting

§1. Algemeen

Sint Maarten zijnde een land binnen het Koninkrijk, is partij bij de Wereldgezondheidsorganisatie. In het jaar 2003 heeft de Wereldgezondheidsorganisatie de *Framework Convention on Tobacco Control* (hierna: WHO- Kaderverdrag) gemitigeerd. Dit verdrag is inmiddels door meer dan 170 landen geratificeerd. Het verdrag is een reactie van de internationale gemeenschap op de verwoestende wereldwijde gezondheidseffecten en sociale, economische en milieugevolgen van tabaksconsumptie en blootstelling aan tabaksrook. De toename van wereldwijde consumptie en productie van sigaretten en andere tabaksproducten, in het bijzonder in ontwikkelingslanden, alsmede de last die dit legt op gezinnen, armen en nationale stelsels van gezondheidszorg baart grote zorgen.

Wetenschappelijk bewijs heeft immers onomstotelijk aangetoond dat tabaksconsumptie en blootstelling aan tabaksrook, de dood, ziekte en arbeidsongeschiktheid veroorzaken, en dat er geruime tijd ligt tussen de blootstelling aan roken en andere gebruikswijzen van tabak en tabaksproducten en het begin van tabak gerelateerde ziekten.

Van alle risicofactoren voor de gezondheid is het roken van tabak zonder meer de belangrijkste vermijdbare oorzaak van ziekte en mortaliteit in de wereld. Talloze studies hebben aangetoond dat roken de kans op longkanker verhoogt en, als alle soorten kanker in beschouwing worden genomen, aan de basis ligt van ongeveer een op de drie gevallen van kanker. Het roken van tabak speelt ook een belangrijke rol bij het ontstaan van onder andere hart- en vaatziekten, chronische ademhalingsproblemen en longemfyseem. Roken tijdens de zwangerschap draagt daarnaast bij tot een laag geboortegewicht en een grotere kans op wiegendood. Wereldwijd wordt het aantal mensen dat jaarlijks overlijdt aan de gevolgen van roken geschat op 6 miljoen, van wie 600.000 niet-rokers die worden blootgesteld aan de tabaksrook van anderen, ook wel (passief) meeroken genoemd.

Onderzoek heeft uitgewezen dat Sint Maarten geen partij is bij het WHO-Kaderverdrag, waardoor Sint Maarten ook niet verplicht is om uitvoering te geven aan dit verdrag. Hoewel de plicht niet bestaat om uitvoering te geven aan het WHO-Kaderverdrag op Sint Maarten, zijn bepaalde aspecten van het WHO-Kaderverdrag,

zoals bepaald in *Guidelines on protection from exposure to tobacco smoke* overgenomen.

Het WHO-Kaderverdrag schrijft onder meer voor dat landen niet-rokers volledig moeten beschermen tegen het inademen van tabaksrook.

De plicht van overheden om niet-rokers te beschermen tegen tabaksrook is gebaseerd op fundamentele mensenrechten en vrijheden, aangezien het inademen van tweedehands tabaksrook een inbreuk maakt op het recht op leven, respectievelijk het recht op het hoogst haalbare niveau van gezondheid, zoals erkend in internationale verdragen, waaronder de grondwet van de Wereldgezondheidsorganisatie en het Verdrag inzake de rechten van het kind.

Aan de overheid wordt gezien het vorenstaande een belangrijke rol toegekend. In de *Guidelines on protection from exposure to tobacco smoke* zijn de volgende plichten voor de overheid opgenomen.

“The duty; to protect individuals from tobacco smoke corresponds to an obligation by governments to enact legislation to protect individuals against threats to their fundamental rights and freedoms. This obligation extends to all persons, and not merely to certain populations.”

Strong political commitment is necessary to take measures to protect all persons from exposure to tobacco smoke.

Een actieve rol van de overheid en van de Staten (political commitment) is gewenst om een nationale ontmoedigingsbeleid van het roken te realiseren.

Het Rapport Nationale Gezondheidsenquête Curaçao 2013 van de Volksgezondheid Instituut Curaçao, pagina 101, te vinden op de website van het Volksgezondheid Instituut Curaçao (www.vic.cw) bevat richtlijnen om landen te faciliteren bij de uitvoering van artikel 8 van het WHO-Kaderverdrag. In dit artikel wordt aan partijen een wettelijke verplichting opgelegd tot het vaststellen en uitvoeren van doelmatige wetgevende uitvoerende, bestuurlijke en of overige maatregelen, in het openbaar vervoer, in afgesloten openbare gelegenheden en waar van toepassing in andere openbare ruimten ter bescherming tegen tabaksrook.

Benadrukt wordt dat naast een actieve rol van de overheid, de burger ook een eigen verantwoordelijkheid heeft, namelijk de verantwoordelijkheid om een gezonde levensstijl erop heeft na te houden. Het is zeker niet de bedoeling om middels onderstaande ontwerpplandsverordening regels vast te stellen die een inbreuk maken op het zelfbeschikkingsrecht van de burger. Immers kies je ervoor om toch te roken, wetende wat de gevaren van het roken voor je gezondheid zijn, dan doe je dat onder een eigen verantwoordelijkheid. Dat is een vrije keuze, die jou niet ontnomen wordt. Echter om te voorkomen dat de niet rokers lijden onder het gedrag van de burger die ervoor kiest om te roken, is het initiatief genomen om het reeds bestaande rookverbod uit te breiden.

Voorop staat dat de vrije keuze om te roken, niet wordt ontnomen omdat rokers altijd in de open lucht of in de eigen woonomgeving kunnen roken, zonder dat diegenen die wel een gezonde levensstijl erop na willen houden, het slachtoffer worden van dit rookgedrag.

In dit ontwerp wordt dan ook vooral bescherming geboden aan de niet-rokers, de personen die ongewild blootgesteld worden aan de gevaren van meeroken. Het is dan ook ter bescherming van de niet-rokers dat het WHO-Kaderverdrag voorschrijft dat iedereen het recht heeft om in een rookvrije omgeving te werken.

De richtsnoeren bij het WHO-Kaderverdrag inzake tabaksontmoediging maken voorts expliciet duidelijk dat er geen veilig niveau van blootstelling aan tabaksrook bestaat. Veronderstelling zoals een drempelwaarde voor toxiciteit voor secundaire tabaksrook moet worden verworpen, omdat deze door wetenschappelijke bewijs wordt tegengesproken.

§2. Roken op Sint Maarten

Bij de *Sint Maarten Adolescent health and Sexuality Final Report 2013* en de *Sint Maarten Healthy Study Popular Report 2002*, is een onderzoek gedaan naar het rookgedrag van de Sint Maartense bevolking.

De resultaten uit die onderzoek, zoals neergelegd in Tabel 16 en 17. Cigarette, Alcohol, Marijuana and other drug use by sample and Prevalence of smoking over the past 30 days en tabel 4.1 pg. 25 (popular report) worden als bijlagen bij deze memorie van toelichting gevoegd.

Uit dat tabel blijkt dat uit een totaal van 334 personen, 46 mannen/vaders en 10 vrouwen/moeders dagelijks roken. Daarnaast heb je ook een groep mannen en vrouwen die soms roken en een groep die minstens een keer in de week rookt. Mannen en vrouwen in de leeftijdscategorie van 45 en 64 jaar zijn de grootste groep rokers. Uit het onderzoek blijkt voorts dat jongeren tussen 16 en 24 jaar de kleinste groep is: *16% of all participants say they are current smokers. 13% are past smokers and 71% never smoked.*

In het tabel van de Census 2011 blijkt dat uit een totaal van 33,609 mensen 1,163 mannen en 475 vrouwen dagelijks roken. Er zijn 1,200 mensen die soms roken, 159 die een keer per week roken en 1,304 die niet meer roken. In vergelijking met de (ei)landen in het Caribisch gebied en de VS wordt op Sint Maarten gemiddeld gerookt.

§3. De bescherming tegen tabaksrook op Sint Maarten

Met ingang van 31 mei 1996 is de Landsverordening beperking tabaksgebruik in werking getreden. Deze landsverordening heeft tot doel de bescherming van de niet-roker tegen hinder van het gebruik van tabaksproducten in openbare gebouwen en inrichtingen voor de gezondheidszorg, maatschappelijke dienstverlening, sport, sociaal-cultureel werk of onderwijs.

§4. De toekomst

Het WHO-Kaderverdrag schrijft niet alleen een rookverbod voor, maar bevat meerdere componenten om het roken wereldwijd te ontmoedigen.

Alvorens de overige componenten te bespreken, wordt opgemerkt dat het rookverbod – dat is de eerste component van het verdrag – er niet alleen is om de niet-roker te beschermen tegen het ongewenst meeroken. Daarnaast richt het

vermindering van het aantal plekken waar gerookt mag worden, zal roken moeten ontmoedigen. Mensen zullen eerder geneigd zijn te stoppen of minder geneigd zijn te beginnen met roken wanneer de plaatsen om te roken beperkt zijn.

Het tweede component betreft de beperkingen met betrekking tot reclame, promotie en sponsoring. De internationale gemeenschap is bezorgd over de invloed van alle vormen van reclame, promotie en sponsoring gericht op het aanmoedigen van gebruik van tabak en tabaksproducten. Reclame, promotie en sponsoring hebben namelijk tot doel om de populariteit van een bepaald merk te vergroten. Vooral jongeren zijn hier erg gevoelig voor. Ook tabaksfabrikanten willen hun naamsbekendheid vergroten en mensen aanzetten tot het consumeren van tabak en/of tabaksproducten.

De derde component betreft de beperkingen op verkopen. Aanbevolen wordt om de verkoop van tabak en tabaksproducten aan en door minderjarigen te verbieden. Het merendeel van de rokers begint immers met roken tijdens de tienerjaren. Het is dan ook de taak van de overheid om jongeren zo veel mogelijk te weerhouden om te (beginnen met) roken.

Uit het vorenstaande blijkt dus dat het overheidsbeleid om het roken te ontmoedigen, veel meer omvat dan alleen een verbod om op bepaalde plaatsen te roken.

Ondergetekenden hopen dan ook dat de regering zo snel mogelijk een anti-rookbeleid ontwikkelt en zullen alle maatregelen, al dan niet in de vorm van wetgeving, op dit gebied ondersteunen.

Een land dat de bepalingen uit het WHO-Kaderverdrag heeft geïmplementeerd is Suriname, Sint Maarten zou te zijner tijd de Surinaamse en Curaçaose Tabakswet als voorbeeld kunnen nemen.

§5. Waterpijp

De gedachte dat een waterpijp roken niet of minder schadelijk zou zijn dan sigaretten roken, is onjuist. Vaak wordt gemeend dat dit het geval is onder de (onjuiste) veronderstelling dat het water de schadelijke stoffen uit de rook oplost, of omdat inademen van de rook minder prikkelend is voor de longen.

In een studie vergeleken wetenschappers het bloed van waterpijprokers en sigarettenrokers is vast komen te staan dat de concentratie koolstofmonoxide bij waterpijprokers vier keer hoger lag dan bij de sigarettenrokers.⁵ Bovendien bevat de waterpijptabak vaak meer nicotine dan de tabak mengsels voor sigaretten. In waterpijptabak zit soms ook wat alcohol, hasj of marihuana. Een raker inhaleert per "trek" veel meer rook van een waterpijp dan van een sigaret en rookt ook langer aan een pijp dan aan een sigaret. Zo levert de waterpijp veel grotere hoeveelheden schadelijke stoffen als teer en koolstofmonoxide, dan een sigaret zonder filters. Waterpijprokers krijgen veel meer kankerverwekkende stoffen binnen als arseen, chroom en nikkel. Ook lood komt vele malen meer uit ene waterpijp dan uit een

⁵ Amerikaanse vakblad Pediatrics, jaargang 2012.

sigaret. Jarenlang waterpijp roken kan de longfunctie aantasten en het risico op kanker aan de longen, de blaas en de lippen verhogen. Waterpijprokers hebben beduidend meer koolstofmonoxide en nicotine in hun bloed.

Over het algemeen inhaleren waterpijprokers dieper, doordat water een deel van de nicotine tegenhoudt. De doorgang door water verwijdert echter niet de toxische bestanddelen. Dit stelt hen bloot aan grotere hoeveelheden kankerverwekkende stoffen en koolstofmonoxide. Een uur waterpijp roken komt overeen met het inhaleren van 100 à 200 sigaretten. Deskundigen schatten op deze manier dat het niet gaat om een alternatief voor de sigaret, maar om een gevaarlijkere toegangsdeur tot tabaksverslaving voor jongeren die verleid worden door deze nieuwe gebruikersmanier.

Daarnaast zou het gemeenschappelijk gebruik van de pijp ook de verspreiding van infectieziekten als tuberculose en hepatitis in de hand werken. Uit onderzoek is gebleken dat het herhaalde gebruik van dezelfde waterpijp door verschillende opeenvolgende rokers, zonder rekening te houden met het veranderen van pijpje na elk gebruik, verscheidene longinfecties veroorzaken.

Op Sint Maarten bestaan enkele horecagelegenheden waar waterpijp wordt gerookt. Bij waterpijp, bestaat, zoals hierboven omschreven de veronderstelling, dat het roken ervan niet schadelijk is. Jongeren worden op deze manier als het ware onder valse voorwendselen aangespoord om te roken. Ondergetekende willen hiermee een duidelijk signaal afgeven: waterpijp roken is schadelijk voor de gezondheid en ook niet-rokers ondervinden hinder van de rook van waterpijp en valt ook onder het toepassingsbereik van deze ontwerpverordening.

§6. Publiek toegankelijke ruimten

Het uitgangspunt van het WHO-Kaderverdrag is dat het roken in publiek toegankelijke ruimten verboden dient te worden. Onder publiek toegankelijke ruimte dient te worden verstaan elke ruimte waar het algemeen publiek, of delen daarvan, doorgaans toegang heeft, al dan niet tegen betaling, ongeacht of het betreft een ruimte van publieke of private eigendom.

Sint Maarten kent een groot aantal publiek toegankelijke ruimten, waarvoor een vergunning vereist is.

Krachtens de Vergunningslandverordening worden voor de volgende (categorieën) vestigingen of bedrijven, die tevens publiek toegankelijk zijn, een vergunning gegeven:

1. Hotel (artikel 10)	6. Bierhuis (artikel 15)
2. Koffiehuis (artikel 11)	7. Logement (artikel 16)
3. Sociëteit (artikel 12)	8. Restaurant (artikel 17)
4. Grossier (artikel 13)	9. IJs huis (artikel 18)

5. Slijterij (artikel 14)

In dit ontwerp wordt voorgesteld om het tabaksgebruik te verbieden in horecagelegenheden waarvoor de koffiehuisvergunning, restaurantvergunning A of restaurantvergunning B vereist is. Cafés, discotheken, kroegen, bars, zijn locaties die vallen onder de eerdergenoemde vergunningen. Bedrijven zoals hotels, logementen, casino's vallen niet onder het bereik van dat onderwerp.

Vanwege het recht, zoals opgenomen in het WHO-Kaderverdrag van een ieder om in een rookvrije omgeving te werken, wensen ondergetekenden het tabaksverbod niet te beperken tot slechts die horecagelegenheden waarvoor een koffiehuisvergunning, restaurantvergunning A of restaurantvergunning B vereist is. Een uitbreiding met alle publiek toegankelijke ruimten is wenselijk.

§7. Elektronische luchtgekoelde ruimten

Het ontwerp bevat een verbod om tabaksproducten te gebruiken in elektronische luchtgekoelde ruimten (horecagelegenheden).

Het WHO-Kaderverdrag geeft een omschrijving van het begrip ruimte.

Onder ruimte dient te worden verstaan elk gebied, kamer of pand bedekt met een dak of soortgelijke structuur of welke is afgesloten door middel van één of meer muren of zijwanden ongeacht het type materiaal dat gebruikt is voor de dak structuur, muren of zijwanden en ongeacht of de structuur permanent is of tijdelijk. Voor het WHO dient het rookverbod in alle publiek toegankelijke ruimten te gelden, ongeacht of deze al dan niet elektronisch luchtgekoeld is.

De richtsnoeren van het WHO-Kaderverdrag geven aan dat benaderingen waarbij niet naar een 100% rookvrije omgeving wordt gestreefd, bijvoorbeeld met ventilatie, luchtfiltering en het gebruik van rookzones (al dan niet met gescheiden ventilatiesystemen) herhaaldelijk ondoeltreffend zijn gebleken.

Voorts zijn er sluitende bewijzen dat technische oplossingen tegen tabaksrook geen bescherming bieden.

Slechts ruimten gelegen in de open lucht zijn vrijgesteld van het rookverbod.

Dat wil zeggen dat het roken in een horecagelegenheid, die niet elektronisch luchtgekoeld is, maar waar bijvoorbeeld met open ramen al dan niet met een ventilator, wordt gerookt, niet conform de richtlijnen van het WHO-Kaderverdrag is en niet de nodige bescherming aan de niet-roker biedt.

Ondergetekende heeft, in zijn voormalige capaciteit van Minister van Volksgezondheid, Sociale Ontwikkeling en Arbeid, diverse malen lokale ondernemingen publiekelijk verzocht om gebieden in hun etablissementen aan te wijzen waar roken is toegestaan.

§11. Artikelsgewijze toelichting

Onderdeel A

Punt 1

Hieronder volgt een aanvulling op de begripsbepalingen opgenomen in dit onderdeel.

Muur: is elke structuur of onderdeel, hetzij vast of tijdelijk, dat een luchtstroming tegenhoudt of aanzienlijk belemmert, waaronder een raam of een deur;

Werkruimten: ten behoeve van het doel van deze wet zullen "werkruimten" niet slechts inhouden die plekken waar werk wordt uitgevoerd maar eveneens alle daaraan vastliggende, bijhorende of verboden plekken die normaal door werknemers gebruikt worden tijdens de perioden van hun werkdienst of in verband met de uitvoering van hun werk, inclusief maar niet beperkt tot dienstvoertuigen, gangen, liften, roltrappen, toiletten, lobby's en eetruimte, waaronder cafetaria's, met uitzondering van privé gezinswoningen;

Openbaar vervoer: onder de vormen van openbaar vervoer vallen dus in ieder geval taxi's, bussen, lucht- en watertransport.

Het openbaar vervoer is dus niet alleen de door de mogelijke toekomstige overheidsvennootschap Autobusbedrijf verleende vervoerdiensten aan het publiek, maar ook de kleine bussen in particulier bezit.

Onderdeel B

Het nieuwe tweede lid van artikel 2 behelst een niet limitatieve lijst waar het rookverbod, bedoeld in het eerste lid van toepassing is. Dit wil zeggen dat, indien een publieke toegankelijke ruimte, werkruimte of middel van openbaar vervoer niet valt in de onder het tweede lid genoemde lijst, het rookverbod onverminderd van toepassing is.

Het derde lid is een zogenoemde "escapebepaling". Het kan voorkomen dat de minister in de toekomst andere ruimten onder het rookverbod wil plaatsen. Hiervoor is zoals te doen gebruikelijk een delegatiebepaling opgenomen.

Onderdeel C

Artikel 3

In het eerste lid wordt bepaald dat de eigenaar, huurder of degene die de feitelijke leiding heeft over het beheer van een publiek toegankelijk ruimte verplicht is om deze ruimte rookvrij te houden. Met degen die de feitelijke leiding heeft wordt in ieder geval bedoeld een manager, beheerder of uitbater van een publiek toegankelijke ruimte.

Het tweede lid behelst de verplichting van werkgevers om zodanige maatregelen te treffen dat werknemers hun werkzaamheden kunnen verrichten in rookvrije werkruimten.

Het derde lid bevat de verplichting van eigenaren van middelen voor openbaar vervoer om dusdanige maatregelen te treffen dat middelen voor openbaar vervoer rookvrij zijn. In de praktijk kan het voorkomen dat een middel voor openbaar vervoer wordt geëxploiteerd door een andere partij dan de eigenaar. In dit geval

dienen beide partijen ervoor te zorgen dat het middel voor openbaar vervoer rookvrij is, waarbij de eigenaar uiteindelijk de hoofdverantwoordelijke is.

Tot de maatregelen, bedoeld in artikel 3, eerste tot en met derde lid, behoren in ieder geval het zorgdragen dat het rookverbod wordt nageleefd, het plaatsen van rookverbod aanduidingen in ruimten waar een rookverbod van toepassing is, op een zodanige plaats zichtbaar voor het publiek. Daarnaast dienen en er geen asbakken aanwezig zijn in ruimten waar een rookverbod van toepassing is.

Onderdeel D

De bestuurlijke boete wordt geïntroduceerd voor de overtreders van de regels zoals opgenomen in deze landsverordening.

Hierbij zijn conform het advies van de Raad van Advies de geldcategorieën, zoals bepaald in het nieuwe Wetboek van Strafvordering, als richtlijnen genomen.

Artikel 1:54 van het Wetboek van Strafvordering luidt als volgt:

1. Hij die tot een geldboete is veroordeeld betaalt het bij de rechterlijke uitspraak vastgestelde bedrag aan het Land binnen de termijn te stellen door het openbaar ministerie dat met de tenuitvoerlegging van het vonnis of arrest is belast.
2. Het bedrag van de geldboete is ten minste NAF. 5,-.
3. De geldboete die voor een strafbaar feit ten hoogste kan worden opgelegd, is gelijk aan het bedrag van de categorie die voor dat feit is bepaald.
4. Er zijn zes categorieën:

de eerste categorie,	NAF. 500,-;
de tweede categorie,	NAF. 5.000,-;
de derde categorie,	NAF. 10.000,-;
de vierde categorie,	NAF. 25.000,-;
de vijfde categorie,	NAF 100.000,-;
de zesde categorie,	NAF. 1.000.000,-.

Artikel II

Vanwege het gegeven dat het rookverbod van toepassing is op alle publiek toegankelijke ruimten, is het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen van de 23ste mei 1996 ter uitvoering van artikel 2, tweede lid, en artikel 3 van de landsverordening tabaksgebruik (P.B. 1996, no. 55)¹⁰ overbodig geworden en kan worden ingetrokken.

Philipsburg, 8 juni 2015

V.H.C.de Weever